

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 211.048 van 7 februari 2011
in de zaak A. 197.891/X-14.621.**

In zake : 1. Pablo JANSSEN
 2. Daniël DE MEYER
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Bert Roelandts en Wannes Thyssen
 kantoor houdend te 9000 GENT
 Kasteellaan 141
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Paul Aerts
kantoor houdend te 9000 GENT
Coupure 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij :

de stad GENT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Sylvie Kempinaire
kantoor houdend te 9051 GENT
Putkapelstraat 105

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 1 oktober 2010, strekt tot de
schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 9 juli 2010 van de
Vlaamse regering houdende de definitieve vaststelling van het gewestelijk
ruimtelijk uitvoeringsplan “afbakening grootstedelijk gebied Gent-deelproject 6C
Parkbos”, bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 2 augustus
2010.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Ann Eylenbosch heeft een verslag opgesteld.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 januari 2011.

Staatsraad Jan Clement heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Wannes Thyssen, die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Paul Aerts, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Sylvie Kempinaire, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Ann Eylenbosch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Tussenkoms

3. Met een op 30 november 2010 ter post aangetekend verzoekschrift vraagt de stad GENT om in het geding te mogen tussenkomen.

Er is grond om dat verzoek in te willigen, wat betreft het administratief kort geding.

IV. Feiten

4. Volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgesteld gewestplan Gentse en Kanaalzone is het gebied ten zuidwesten van het Don Boscocollege Zwijnaarde, gelegen aan de Grote Steenweg Noord 113 (N60) te Gent (Zwijnaarde) en zich verder in dezelfde richting uitstrekkend tot de Rijvisschestraat (hierna: het betrokken gebied) gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De tweede verzoeker woont aan de Rijvisschestraat, nr. 1, recht tegenover het betrokken gebied.

5. Op 10 december 2003 beslist de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken om de Kastelensite gelegen te Gent (Sint-Denijs-Westrem), Pieter Pauwel Rubenslaan, Putstraat, en te Gent (Zwijnaarde) Eedstraat, Grotesteenweg-Zuid, Heistraat, Hutsepotstraat, Rijvisschestraat, waaronder het betrokken gebied, voorlopig als landschap te beschermen.

6. Bij besluit van 22 oktober 2004 van de Vlaamse regering wordt het ontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Afbakening grootstedelijk gebied Gent” voorlopig vastgesteld.

Het ontwerpplan omvat naast de grenslijn een reeks deelprojecten, waaronder het “deelproject 6C-groenpool Parkbos” (grafisch plan 13). In dit deelproject wordt het betrokken gebied aangeduid als een “zone voor wetenschapspark”.

7. Het openbaar onderzoek over het ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan vindt plaats van 10 januari 2005 tot 10 maart 2005. De eerste verzoeker dient een bezwaarschrift in gericht tegen de geplande ontwikkeling van een wetenschapspark.

8. De gemeenteraden van Sint-Martens-Latem, Gent en De Pinte, de provincieraad van Oost-Vlaanderen en de Vlaamse commissie voor ruimtelijke ordening (hierna: Vlacoro) brengen advies uit over het ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan.

9. Op 25 juli 2005 beslist de Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening de Kastelensite te Gent definitief als landschap te beschermen, zij het dat het betrokken gebied wordt aangeduid als “Overgangszone A”. De eerste verzoeker vecht het laatstgenoemde besluit voor de Raad van State aan (zaak A. 167.941/VII-37.423).

10. Bij besluit van 16 december 2005 van de Vlaamse regering wordt het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “afbakening grootstedelijk gebied Gent”, waarin het betrokken gebied is aangeduid als “zone voor wetenschapspark”.

De eerste verzoeker vordert voor de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring van het laatstgenoemde besluit (zaak A. 171.183/X-12.749).

11. Bij arrest nr. 162.463 van 14 september 2006 verwerpt de Raad van State de laatstgenoemde vordering tot schorsing wegens het niet voldaan zijn van de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Op vordering van de n.v. AMSTO, de n.v. PROJECTONTWIKKELING en de n.v. REYVISSCHE INVEST vernietigt de Raad van State bij arrest nr. 202.008 van 17 maart 2010 het besluit van 16 december 2005 van de Vlaamse regering houdende de definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “afbakening grootstedelijk gebied Gent”, voor wat betreft deelproject 6C-groenpool Parkbos (zaak A. 171.193/X-12.751).

Bij arrest nr. 202.009 van 17 maart 2010 stelt de Raad van State vast dat het beroep in de zaak A. 171.183/ X-12.749, ingesteld door de eerste verzoeker, zonder voorwerp is geworden.

12. Op vordering van de eerste verzoeker vernietigt de Raad van State bij arrest nr. 203.735 van 6 mei 2010 het besluit van 25 juli 2005 tot bescherming van de Kastelensite te Gent als landschap “in zoverre het in artikel 1, 1°, tweede streepje, en in artikel 3, B, een overgangszone A creëert en diezelfde zone, voorheen voorlopig beschermd door het besluit van 10 december 2003, uit de bescherming als landschap sluit” (zaak A. 167.941/VII-37.423).

13. De Vlaamse regering herneemt de procedure tot vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “afbakening grootstedelijk gebied Gent”, voor wat betreft het deelproject 6C-groenpool Parkbos, voor de fasen volgend op het advies van de Vlacoro.

14. Op kaart 3 “bestaande juridische toestand: andere plannen” ligt het betrokken gebied buiten de grenslijnen van het bij besluit van 25 juli 2005 beschermde landschap Kastelensite te Gent.

15. Op 10 juni 2010 brengt de afdeling wetgeving van de Raad van State advies nr. 48.287/1 uit over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering “houdende de definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘afbakening grootstedelijk gebied Gent - deelproject 6C Parkbos’”.

16. Bij besluit van 9 juli 2010 van de Vlaamse regering wordt het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “afbakening grootstedelijk gebied Gent – deelproject 6C Parkbos” definitief vastgesteld. Dit is het bestreden besluit. Het betrokken gebied wordt daarin onderworpen aan het volgende voorschrift:

“Artikel 5: Gebied voor wetenschapspark

Het gebied behoort tot de bestemmingscategorie ‘bedrijvigheid’

Art. 5.1 Het gebied voor wetenschapspark is bestemd voor bedrijven waarvan de hoofdactiviteit gericht is op fundamenteel en/of toegepast onderzoek en/of ontwikkeling in samenhang met onderwijs- en opleidingsactiviteiten. Bedrijfswoningen zijn toegelaten voor zover ze geïntegreerd worden in de overige bebouwing. Kleinschalige complementaire voorzieningen welke in hun dienstverlening gericht zijn op de hoge personeelsintensiteit, zijn eveneens toegelaten.

Volgende activiteiten zijn niet toegelaten:

- autonome kantoren
- kleinhandel
- congrescentra

Bij de aanvraag van een stedenbouwkundige vergunning of een verkavelingsvergunning waarvoor volgens de relevante reglementering een openbaar onderzoek vereist is, wordt door de aanvrager een inrichtingsstudie bijgevoegd.

Elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning zal worden beoordeeld aan de hand van volgende criteria:

- zorgvuldig en duurzaam ruimtegebruik;
- een kwaliteitsvolle aanleg van het plangebied en afwerking van de bedrijfsgebouwen;
- integratie in de groenpool en in het landschap en meer bepaald de inpassing in het aanpalende natuurgebied en de beoogde beplanting
- bij de aanleg van het terrein moet het waterbergend vermogen van het gebied zoveel mogelijk worden behouden en het overstromingsrisico worden beperkt;
- impact op de mobiliteit en de verkeersleefbaarheid

Volgende inrichtingsprincipes dienen gerespecteerd te worden:

- de ontsluiting van het wetenschapspark voor gemotoriseerd verkeer gebeurt op één centrale as, geënt op de N60, met name doorheen het woongebied met nabestemming wetenschapspark; ontsluiting voor gemotoriseerd verkeer langs de Rijvisschestraat is niet toegelaten;
- doorheen het wetenschapsparkgebied wordt een netwerk voor langzaam verkeer voorzien, in aansluiting op het bestaande en/of te realiseren netwerk van het Parkbos en voor de ontsluiting van Don Bosco;
- parkeren wordt geïncorporeerd in het bedrijfsgebouw; een beperkt aantal parkeerplaatsen voor bezoekers van het wetenschapspark en de groenpool kan bovengronds ingericht worden;
- de V/T is maximaal 0,6;
- de maximale oppervlakte van het terrein die bebouwd kan worden is 30%;
- het bouwen van meerdere lagen met een maximum van 20 meter;
- bij de aanleg van het terrein moet het waterbergend vermogen van het gebied zoveel mogelijk worden behouden en het overstromingsrisico worden beperkt.
- een gefaseerde ontwikkeling is mogelijk”.

V. Ontvankelijkheid van de vordering

17. De verwerende partij en de tussenkomende partij werpen het gemis aan het rechtens vereiste belang in hoofde van de verzoekende partijen op om het bestreden besluit in zijn totaliteit aan te vechten.

In de huidige stand van het geding volstaat het vast te stellen dat de verzoekende partijen hun belang exclusief afbakenen in functie van het

“gebied voor wetenschapspark”. De vordering tot schorsing is slechts ontvankelijk in zover zij het “gebied voor wetenschapspark” betreft. Een partiële schorsing, beperkt tot het “gebied voor wetenschapspark”, is in de huidige stand van de procedure mogelijk zonder afbreuk te doen aan de algemene economie van het plan.

18. De tussenkomenende partij voert een exceptie van gebrek aan belang aan waarin zij stelt dat de verzoekende partijen in gebreke blijven het bewijs te leveren dat ze zelf een rechtstreeks nadeel zullen hebben, gelet op de aard van de toegelaten activiteiten (met name hoogwaardige kennisbedrijven en geen industrie), de aanwezigheid van een “omvangrijk serrecomplex” “in de onmiddellijke buurt” van de woning van de eerste verzoeker, zodat het landschap dat hij wenst te behouden geen “onaangetast open homogeen terrein” is en op de omstandigheid dat de tweede verzoeker tegen het besluit van 16 december 2005 van de Vlaamse regering geen vernietigingsprocedure heeft opgestart.

Als onmiddellijk omwonenden van het plangebied doen de verzoekers in beginsel blijken van het vereiste belang. De door de tussenkomenende partij aangebrachte elementen laten niet toe van dit beginsel af te wijken, te meer daar in het voorschrift voor het “gebied voor wetenschapspark” gesteld wordt dat “het gebied behoort tot de bestemmingscategorie ‘bedrijvigheid’” en het niet blijkt dat het “omvangrijk serrecomplex” waarnaar de tussenkomenende partij verwijst gelegen zou zijn in het “gebied voor wetenschapspark”.

De exceptie wordt verworpen.

VI. Onderzoek van de vordering

19. Overeenkomstig artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

20. Het eerste middel wordt genomen uit de schending van de artikelen 8 en 12 van het decreet van 16 april 1996 betreffende de landschapzorg, de artikelen 1.1.4 en 2.2.2, § 1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Het middel wordt onder meer als volgt toegelicht:

“Doordat de Vlaamse regering het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘afbakening grootstedelijk gebied Gent - deelproject 6C Parkbos’, na het vernietigingsarrest (...) van uw Raad van (...), opnieuw definitief vaststelde bij besluit van 9 juli 2010;
(...)”

Terwijl tweede onderdeel de Vlaamse regering bij de vaststelling van een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan op basis van art. 2.2.2. § 1, 3° VCRO rekening dient te houden met de actuele feitelijke en juridische toestand en haar oordeel dus dient te steunen op alle relevante gegevens;

Terwijl, de bestaande (juridische) toestand wijzigde na tussenkomst van het vernietigingsarrest nr. 203.735 van uw Raad van 6 mei 2010, waarbij de overgangszone A van het beschermd landschap ‘kastelensite’ te Zwijnaarde werd vernietigd; meer in het bijzonder werd door uw Raad niet aanvaard dat de site van het wetenschapspark uit de bescherming werd gesloten (om reden dat deze wijziging slechts werd doorgevoerd na het openbaar onderzoek en dus zonder dat er inspraak over deze planwijziging kon plaatsvinden);

Terwijl de Vlaamse regering met deze wijziging in de bestaande (juridische) toestand onvoldoende rekening heeft gehouden met (de gevolgen van) dit vernietigingsarrest, minstens niet op een afdoende manier motiveerde hoe zij deze gewijzigde (juridische) toestand percipieerde, bij de definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘afbakening grootstedelijk gebied Gent deelproject 6C Parkbos’;

En terwijl van een zorgvuldig handelende overheid mag worden verwacht dat zij uitgaat van juiste gegevens, zowel in feite als in rechte, vooraleer tot een beslissing over te gaan, zoals in casu de definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘afbakening grootstedelijk gebied Gent deelproject 6C Parkbos’;

En terwijl de Vlaamse regering gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘afbakening grootstedelijk gebied Gent - deelproject 6C Parkbos’ opnieuw definitief vaststelt, met de loutere vermelding in de toelichtingsnota (niet in het bestreden besluit zelf)

‘In het deelproject komen twee beschermde landschappen voor: het beschermd landschap ‘Kastelensite’ op grondgebied van Gent

(deelgemeente Zwijnaarde) en het beschermd landschap kasteel 'Scheldevelde' en de 'Zeven dreven' op het grondgebied De Pinte; Het beschermingsbesluit 'Kastelensite is door de Raad van State vernietigd omwille van procedurele redenen. Een nieuwe beschermingsprocedure is in voorbereiding bij de administratie'.

En terwijl diezelfde zorgvuldig handelende overheid de motieven hiervoor in de beslissing zelf, minstens in het administratief dossier, ter kennis dient te brengen van de rechtsonderhorigen, zodat zij met kennis van zaken kunnen oordelen over de hen voorgebrachte beleidsopties;

En terwijl er een nieuwe beschermingsprocedure in voorbereiding is, die een essentieel element vormt voor de ruimtelijke ontwikkelingen op de locatie van het wetenschapspark;

En terwijl er nu een definitieve beslissing werd genomen, zonder dat er over deze nieuwe beschermingsprocedure een uitspraak is gedaan en dat deze definitieve beslissing ontegensprekelijk een hypotheek legt op het beschermenswaardig karakter van deze site; meer specifiek werd in het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan al beslist dat deze locatie niet beschermd kan/mag worden, zonder dat daarover door de bevoegde administratie uitspraak is gedaan;

En terwijl artikel 1.1.4. VCRO bepaalt dat:

'De ruimtelijke ordening is gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling waarbij de ruimte beheerd wordt ten behoeve van de huidige generatie, zonder dat de behoeften van de toekomstige generaties in het gedrang gebracht worden. Daarbij worden de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten gelijktijdig tegen elkaar afgewogen. Er wordt rekening gehouden met de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen. Op deze manier wordt gestreefd naar ruimtelijke kwaliteit'.

En terwijl in voorliggend geval met deze doelstellingbepaling geen, minstens niet afdoende rekening werd gehouden, nu de landschapsbescherming - die voor de site van het wetenschapspark speelt veronachtzaamd werd, terwijl de landschapsbescherming nochtans duidelijk door de doelstellingbepaling gevat wordt (ruimtelijke draagkracht, gevolgen voor het leefmilieu, culturele gevolgen, esthetische gevolgen);

En terwijl er op die manier ruimtelijke ontwikkelingen worden toegelaten, waarvan niet duidelijk is of zij zich verhouden met dit beschermenswaardig karakter van de site; zeker te weten nu de site in de Landschapsatlas is aangeduid als ankerplaats;

En terwijl er, na tussenkomst van het vermelde arrest van uw Raad van (...), dus een discrepantie bestaat tussen de ruimtelijke ordening en de landschapsbescherming en er mag worden van uitgegaan dat een zorgvuldig handelende overheid de beide procedures parallel behandelt en duidelijk aangeeft waarom zij bepaalde beleidsopties voorstaat, eerder dan een politiek van voldongen feiten te hanteren, zoals in casu het geval;

Zodat de in dit middel aangehaalde bepalingen ontegensprekelijk worden geschonden.

(...)

Toelichting bij het tweede onderdeel

De Vlaamse regering bakent in het GRUP een wetenschapspark af binnen het deelproject Parkbos (deelproject 6c). In het definitieve vaststellingsbesluit van 9 juli 2010 wordt met geen woord gerept over de gewijzigde juridische toestand, meer specifiek wijzigde het (juridische) statuut van de zone waar het wetenschapspark wordt gepland, nu de - in het beschermingsbesluit van 25 juli 2005 voorziene overgangszone A wordt vernietigd.

In de toelichtingsnota wordt hierover enkel de volgende passage vermeld:

‘In het deelproject komen twee beschermde landschappen voor: het beschermd landschap ‘Kastelensite’ op grondgebied van Gent (deelgemeente Zwijnaarde) en het beschermd landschap kasteel ‘Scheldevelde’ en de ‘Zeven dreven’ op het grondgebied De Pinte; Het beschermingsbesluit ‘Kastelen site is door de Raad van State vernietigd omwille van procedurele redenen. Een nieuwe beschermingsprocedure is in voorbereiding bij de administratie’.

Nochtans heeft voormeld arrest van uw Raad een niet te miskennen impact op het voorliggende beslissingsproces. Uit de historiek van het dossier bleek reeds dat het gebied een uitzonderlijk landschappelijk belang had, waardoor het bescherming verdiende en nog steeds verdient.

Sinds de stad Gent, sedert de opmaak van haar GRS, de beleidskeuze maakte om op deze locatie een wetenschapspark in te planten doet zij er alles aan om haar slag thuis te halen. De verzoekende partijen hebben zich hiertegen van bij aanvang verzet. Het deelRUP Parkbos werd finaal vernietigd en ook de overgangszone doorstond de legaliteitstoets van uw Raad niet.

Al deze elementen moeten worden meegenomen bij de herneming van de opmaakprocedure voor het GRUP, hetgeen in voorliggend geval duidelijk niet is gebeurd.

Zo hernam de Vlaamse regering, zonder de minste bijkomende motivering, haar ingenomen standpunt over de inplanting van het wetenschapspark ter hoogte van de Rijvissestraat.

(...)

Hierbij verloor de Vlaamse regering duidelijk uit het oog dat het betrokken gebied een bijzondere bescherming geniet, nu de overgangszone (A) die slechts een minderwaardige bescherming biedt, uit het beschermingsbesluit werd geschrapt.

Nochtans moet bij de definitieve vaststelling van een RUP rekening worden gehouden met de actuele toestand, zowel in feite als in rechte. De Vlaamse regering schenkt, naast een loutere vermelding van het de vernietigingsarrest (...), evenwel geen bijzondere aandacht aan dit rechtsfeit en gaat dus onzorgvuldig te werk. Op die manier oordeelt de Vlaamse regering immers niet met een algehele kennis van zaken over het haar voorgebrachte plan, zodat moet worden aangenomen dat de Vlaamse regering niet wettig kon oordelen of het opportuun is aan dit gebied de bestemming wetenschapspark te geven.

Nochtans wordt door het bestreden besluit zonder meer bevestigd dat een wetenschapspark kan worden ingeplant op de locatie aan de Rijvissestraat, daar waar uw Raad oordeelde dat het aanduiden van een overgangszone (A) om dit wetenschapspark ook vanuit het oogpunt van de

landschapsbescherming mogelijk te maken op een onwettige wijze gebeurde.

Deze elementen zijn onderling tegenstrijdig - zeker nu er nog geen uitspraak is gedaan over de ‘nieuwe’ beschermingsprocedure - en bovendien niet te rijmen met de uitdrukkelijke doelstellingbepaling van artikel 1.1.4. VCRO. Door enerzijds vast te stellen dat de zeer schaarse onaangetaste (beschermde) landschappen in geen geval mogen worden aangesneden (...), maar integendeel moeten worden versterkt en beschermd in samenhang met de bestaande natuurwaarden en cultuurhistorische relictten en anderzijds tegelijk in één van die vier schaarse gebieden die Gent nog resten een dergelijk omvangrijk bedrijventerrein aan te leggen, is er absoluut geen sprake van een weloverwogen ruimtebeheer ten behoeve van de toekomstige generaties, die - als een en ander zo verder gaat - in deze streek geen enkel uitgestrekt en open landschap meer zullen kunnen bewonderen.

(...)

Daarenboven mag niet uit het oog worden verloren dat er momenteel een nieuwe beschermingsprocedure in voorbereiding is (zo is te lezen in de toelichtingsnota).

Van een zorgvuldig handelende overheid mag toch worden aangenomen dat zij gelet op het geciteerde vernietigingsarrest van uw Raad, de beide procedures (ruimtelijke ordening vs. landschapsbescherming) parallel behandeld, zonder in het ruimtelijke orderingsbeleid - zoals nu het geval is - voorafnames te doen op het beleidsveld van de landschapsbescherming en op die manier een politiek van voldongen feiten te hanteren.

Zeker nu deze zone in 2001 expliciet werd afgebakend als een te beschermen ankerplaats (zie advies afdeling Monumenten en Landschappen (...)), akte die de bijzondere waarde van deze locatie nog maar eens in de verf heeft gezet.

Al deze elementen maken dat er op de Vlaamse regering een bijzonder strenge motiveringsplicht rust om aan te tonen dat zij op weloverwogen gronden ingaat tegen deze andersluidende standpunten. En daarin faalt zij.

Het feit dat er, eerder werd geschermd met het gegeven als zou het wetenschapspark niet in strijd komen met de landschapsbescherming door de aanduiding van een bijzonder overgangszone, gaat niet langer op.

Deze overgangszone werd recent door de Raad van State vernietigd”.

21. Met betrekking tot het aangehaalde middelonderdeel wijst de verwerende partij er in haar nota op dat zowel in het definitieve vaststellingsbesluit als in de toelichtingsnota bij het bestreden uitvoeringsplan melding wordt gemaakt van het vernietigingsarrest nr. 203.735 van 6 mei 2010. Zij stelt dat op kaart 3, waarop het bestreden besluit steunt, rekening werd gehouden met dit arrest, aangezien het betrokken gebied niet meer wordt opgenomen als beschermd landschap. Dat er uitdrukkelijk is stilgestaan bij de feitelijke en juridische toestand na het voornoemde vernietigingsarrest blijkt

volgens de verwerende partij ook uit het volgende citaat uit “de nota aan de leden van de Vlaamse regering voor de definitieve vaststelling op 9 juli 2010”:

“de Raad van State, afdeling Bestuursrechtspraak, (vernietigde) op 6 mei 2010 het besluit van 25 juli 2005 van de Vlaamse Minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening houdende (de) definitieve rangschikking als landschap van de kastelensite te Zwijnaarde, voor wat betreft het art. 1, 1, tweede streepje en wat betreft de overgangszone A die gecreëerd wordt in art. 3, B. Dit arrest houdt in dat de gronden die gelegen zijn binnen de bestemming wetenschapspark van het GRUP Parkbos niet langer als overgangszone zijn beschermd, maar ook niet definitief beschermd als landschap. Dit arrest heeft geen directe gevolgen voor de definitieve vaststelling van het GRUP Parkbos. De bestemming van een onderdeel van het GRUP Parkbos tot wetenschapspark is het resultaat van de ruimtelijke afweging over de locatiekeuze. De landschappelijke kwaliteiten van het gebied, zijn daarbij ook in rekening gebracht. De bestemming als wetenschapspark conflicteert ook niet met de vernietiging van de definitieve bescherming”.

De verwerende partij benadrukt dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de actuele feitelijke en juridische toestand van het gebied correct werd weergegeven. Voor zoveel als nodig voegt zij er nog aan toe dat het ontbreken of de onjuistheid van bepaalde gegevens slechts tot onwettigheid van het uitvoeringsplan kan leiden indien de verzoekende partij aantoont dat deze het appreciatie- en beslissingsrecht van de overheid dermate heeft aangetast dat deze zich niet met kennis van zaken heeft kunnen uitspreken over de te geven bestemming of voorschriften.

22. In haar verzoekschrift tot tussenkomst ontwikkelt de tussenkomende partij ten aanzien van het aangehaalde middelonderdeel gelijkaardige argumenten als de verwerende partij.

Beoordeling

23. In het middel wordt onder meer aangevoerd dat de verwerende partij artikel 2.2.2, § 1, 3° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna : VCRO) en het zorgvuldigheidsbeginsel heeft geschonden door bij het vaststellen van het bestreden besluit onvoldoende rekening te houden met de wijziging in de

juridische toestand die voortvloeide uit het vernietigingsarrest nr. 203.735 van 6 mei 2010.

Artikel 2.2.2, § 1, 3° van de VCRO luidt als volgt:

“Art. 2.2.2. §1. Een ruimtelijk uitvoeringsplan bevat:
(...)
3° een weergave van de feitelijke en juridische toestand”.

24. Zoals vermeld werd het betrokken gebied op 10 december 2003 voorlopig als landschap beschermd. Op dat ogenblik wordt het gebied derhalve als van algemeen belang beschouwd. In het besluit van 25 juli 2005 krijgt het gebied, blijkbaar omwille van het voornemen van de aanleg van een wetenschapspark in deze zone, een heel ander statuut toegewezen, meer bepaald “Overgangszone A”. Zoals werd gesteld in het arrest nr. 203.735 van 6 mei 2010 werd het gebied op dat ogenblik op zich niet meer beschermenswaard geacht. De eerste verzoeker, die de bescherming als landschap van het betrokken gebied nastreeft, heeft voor de Raad van State de vernietiging van het laatstgenoemde besluit gevorderd. Het voornoemde arrest, dat uitspraak doet in de laatstgenoemde vordering, vernietigt het besluit van 25 juli 2005 van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening “in zoverre het in artikel 1, 1°, tweede streepje, en in artikel 3, B, een overgangszone A creëert en diezelfde zone, voorheen voorlopig beschermd door het besluit van 10 december 2003, uit de bescherming als landschap sluit”.

25. Op het eerste gezicht houdt het rechtsherstel na het arrest nr. 203.735 van 6 mei 2010 in dat de verwerende partij een nieuwe beslissing neemt inzake de bescherming als landschap van het betrokken gebied. Uit de bij het bestreden besluit gevoegde kaart 3 (randnr. 14) en de door de verwerende partij aangehaalde nota aan de Vlaamse regering (randnr. 21) lijkt te kunnen worden afgeleid dat de verwerende partij bij het vaststellen van het bestreden besluit als enige gevolg van het voornoemde arrest in aanmerking heeft genomen dat het betrokken gebied onbeschermd is. Zij lijkt er aldus aan te zijn voorbijgegaan dat het voornoemde arrest haar ertoe verplicht een nieuwe beslissing te nemen over het gebied vanuit het oogpunt van het decreet van

16 april 1996 betreffende de landschapszorg. Nochtans is het rechtsherstel na een vernietigingsarrest van de Raad van State op het eerste gezicht een essentieel aspect van de juridische toestand die de verwerende partij in acht moet nemen wanneer ze een uitvoeringsplan vaststelt.

26. Het middel is in de aangegeven mate ernstig.

B. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

27. Wat betreft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel voeren de verzoekende partijen aan dat het bestreden gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan het juridisch en planologisch kader creëert om op de betrokken locatie, in een waardevolle omgeving en een waardevol landschap, een omvangrijk industrieel park voor hoogtechnologische bedrijven toe te laten, dat zij dreigen te worden aangetast in hun rustig woongenot, dat het uitzonderlijk gave landschap zal worden ingenomen voor industriële ontwikkeling, dat het project een onhoudbare mobiliteitsdruk zal veroorzaken, dat zij vrezen voor andere vormen van rechtstreekse hinder (lawaaihinder, geurhinder, lozing van afvalwater, ...) en dat de waterhuishouding van dit van nature overstroombaar gebied totaal ontregeld zal worden.

28. In haar nota haalt de verwerende partij de overwegingen tot verwerping van het door de eerste verzoeker aangevoerde nadeel uit het arrest nr. 162.463 van 14 september 2006 (randnr. 11) aan. De verwerende partij meent dat er in het verzoekschrift geen duidelijk onderscheid wordt gemaakt in hoofde van de beide verzoekende partijen. Zij stelt dat het nadeel in hoofde van de tweede verzoeker niet afdoende en op concrete wijze is aangetoond omdat uit de informatieve structuurschets blijkt dat “zij geenszins een (rechtsreeks) uitzicht zal hebben op de gebouwen van het wetenschapspark, maar enkel op een zeer ruime groene buffer” en omdat de ontsluiting van het wetenschapspark niet zal

gebeuren via de Rijvisschestraat.

29. De tussenkomende partij voert aan dat de aangevoerde nadelen niet worden bewezen, dat bij de uiteenzetting van die nadelen geen rekening is gehouden met de inrichtingsprincipes uit het bestreden gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan en dat de tweede verzoeker geacht moet worden te hebben berust in de uit het besluit van 16 december 2005 van de Vlaamse regering voortvloeiende nadelen, waartegen hij geen beroep tot nietigverklaring heeft ingesteld.

Beoordeling

30. Het valt aan te nemen dat de inname van het open agrarisch landschap voor de ontwikkeling van een wetenschapspark, zijnde een specifieke regionale bedrijfsactiviteit, de leefomgeving van de tweede verzoeker in nadelige zin dreigt te veranderen, temeer daar de bosbuffer (artikel 10 stedenbouwkundige voorschriften) beperkt blijft tot de lintbebouwing aan de oostelijke kant van de Rijvisschestraat waar deze aansluit op de Grote Steenweg en de structuurschets waar de verwerende partij aan refereert blijkens de toelichtingsnota (p. 48) “een informatief karakter (heeft) en (...) niet als een concreet te realiseren inrichtingsplan (moet) gelezen worden”.

De omstandigheid dat de tweede verzoekende partij geen beroep tot nietigverklaring heeft ingesteld tegen het besluit van 16 december 2005 van de Vlaamse regering laat niet toe te concluderen dat de bedoelde partij aldus geen rechtstreeks en persoonlijk nadeel kan ondervinden van het bestreden besluit. Evenmin kan zij worden geacht te hebben berust in de uit het besluit van 16 december 2005 voortvloeiende nadelen, al was het maar omdat dit besluit, voor wat het deelproject 6C-groenpool Parkbos betreft, ingevolge het vernietigingsarrest nr. 202.008 van 17 maart 2010 moet worden geacht nooit te hebben bestaan.

Aangezien in hoofde van de tweede verzoeker wordt voldaan aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is het niet nodig

nader te onderzoeken of ook de eerste verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel lijdt ingevolge het bestreden plan.

BESLISSING

1. Het verzoek van de stad GENT tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 9 juli 2010 van de Vlaamse regering houdende de definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “afbakening grootstedelijk gebied Gent-deelproject 6C Parkbos”, bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 2 augustus 2010, in zoverre dit het “gebied voor wetenschapspark” betreft.

De Raad van State verwerpt de vordering voor het overige.

3. Dit arrest dient te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het gedeeltelijk geschorste besluit.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zeven februari 2011, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	kamervoorzitter,
Johan Bovin,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Roger Stevens